

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lumbardi

Župna crkva Svetog Roka, Lumbarda
Nedjeljom: Sveta misa u 08.00 i u 10.00 sati.
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 ili u 17.00 sati.

Raspored događanja kroz mjesec STUDENI 2018.

Studeni 2018. • Godina VII • Broj 80

SVI SVETI I DUŠNI DAN

Za većinu Hrvata blagdan Svih svetih, koji se obilježava prvog dana u studenom, znači obilazak groblja i paljenje svijeća u znak sjećanja na najmilije koji su nas napustili. Običaji, koji obilježavaju dan Svih svetih, je posjećivanje grobova obitelji i prijatelja koji više nisu s nama, polaganje cvijeća i paljenje svijeća na njihovim vječnim počivalištima. Paljenje svijeća je odraz mišljenja da mi živi na taj način osiguravamo svjetlost i toplinu preminulima. Blagdanom Svih svetih, kako i sam naziv kaže, slave se sveci, kako oni koji su već kanonizirani, tako i oni koji to još nisu. Iako je blagdan Svih svetih posvećen svecima, koji su zahvaljujući svojim djelima ili služenju Bogu prozvani svetima, brojni ga vjernici miješaju s Dušnim danom, kojega mnogi greškom nazivaju Dan mrtvih. Naime, u našoj katoličkoj religiji mrtvih nema, pa tako ne postoji niti takav dan. Dušni dan najčešće obilježavaju mise zadušnice i na taj način prisjećanje na preminule. Dušni dan katolički je blagdan i obilježava se dan nakon Svih svetih, 2. studenog.

1. studenog	SVI SVETI - blagdan RH	Svete mise u 08,00 sati te u 15,00 (na groblju) za sve pokojne ove župe.
2. studenog	DUŠNI DAN - SPOMEN SVIH VJERNIH POKOJNIKA	Svete mise u 08,00 sati (molitve prvog petka) i 10,00 sati na groblju - nakon mise moli se odrješenje mrtvih. Krunica za duše u čistilištu.
3. studenog		Krunica za duše u čistilištu pa zavjetna misa za biskupe, župnike i svećenike u 17 sati.
4. studenog	31. nedjelja kroz godinu i 1. u mjesecu.	Svete mise u 08.00 sati (pro populo - molitva za duhovna zvanja i kolekta za biskupiju) i u 10.00 sati (za dobročinitelje sjemeništa). U 17 sati Krunica za duše u čistilištu.
11. studenog	32. nedjelja kroz godinu i 2. u mjesecu	Svete mise u 08.00 sati (pro populo) i u 10.00 sati.
18. studenog	33. nedjelja kroz godinu i 3. u mjesecu Nedjelja Sakramenta	Svete mise u 08.00 sati (za članove Sakramenta i procesija) i u 10.00 sati.
21. studenog	Prikazanje Bl. Dj. Marije	Sv. misa u 07.00 sati.
22. studenog	SVETA CECILIJA Dan crkvenog pjevanja	Sv. misa u 07.00 sati.
25. studenog	34. nedjelja kroz godinu i 4. u mjesecu ISUS KRIST - KRALJ SVEGA STVORENJA	Svete mise u 08,00 (pro populo) i 10 sati. Pjesma Sv. Roku.

Napomene:

- Od 2. do 9. studenog moli se krunica za duše u čistilištu.
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE PO PREPORUCI U MOLITVE SVIM VJERNICIMA OD PAPE I HRVATSKIH BISKUPA (za STUDENI)

Opća: U službi mira

Da bi jezik ljubavi i dijaloga uvijek nadvladao jezik sukoba.

Biskupska: Skrb za stare i bolesne

Da se župne i druge vjerničke zajednice više posvete skrbi za stare i bolesne, gledajući u njima otajstvo Kristove blizine.

RAZMIŠLJANJA O SMRTI

Sve stvari u životu imaju svoj kraj. I u najradosnijem tijeku svoje taštine i sjaja snaga ih ostavlja i one se raspadaju u prah. Čitav je svijet jedna grobnica i nema ničeg što živi na njegovoj površini, a što neće biti sakriveno i sahranjeno pod njim. Rijeke, brzaci i potoci kreću se naprijed k svojoj sudbini. Nijedan ne teče natrag k svome veselom izvoru. Oni šume, žureći nestati u dubinama oceana.

Jučerašnje stvari danas više ne postoje, a današnje će sutra možda prestati. Groblje je puno neugodnog praha od tjelesa koja su nekad pokretale žive duše, a koja su sjedila na prijestoljima, predsjedavala skupštinama, upravljala vojskama, podvrgavala pokrajine, zahtijevala za sebe božanske počasti, nadimala se od prazne slave, i moći, i carevanja. Ali sva je ova slava prošla kao strašan dim koji izlazi iz ždrijela Popocatepetla (najpoznatiji meksički vulkan), ne ostavljajući za sobom druge uspomene osim bilješke na jednoj strani kronike. Veliki, mudri, hrabri, lijepi – jao! Gdje su sada? Pomiješali su se s grudom zemlje, a što se njima dogodilo dogodit će se i nama i onima koji dolaze poslije nas. Ali ohrabrimo se, svijetli plemići i poglavice, vjerni prijatelji i čestiti podanici, uzdajmo se u ono nebo gdje je sve vječno i gdje pokvarenost nema pristupa. Strahote groba nisu drugo doli kolijevka Sunca, a tamne sjene smrti blistava su svjetla zvijezda.

izvor: Osvojenje Meksika, W. Prescott

SMRT SVEGA STVORENOGA (priča prepričana sa početnim slovom „S“)

Studen. Sutradan Svih svetih. Sumorno svitanje. Samotni stoje stoljetni spomenici, svjedoci smrti. Sjećam se svjedočanstva starih spisa: „Svijet skladno stvoren, skoro savršen. Sotona salijeće sa svih strana spremajući sabotažu. Stoga, Svemogućii sakri spoznaju sred središnjeg stabla. Sva stvorenja sa strahopoštovanjem slušaju svoga Stvoritelja. Samo stvorenje slično Svevišnjemu stremi Stablu spoznaje. Siroti stvor, sluden sladunjavim sotoninim siktanjem sveza svoju savjest. Samoobmanut sunovrati skupa sa sobom sve stvoreno. Spoznavši strašnu situaciju, slomljen, sklupča se sred stabala, skrivajući svoju sramotu. Spoznaje strepnju, svu strahotu samoće, skapavanje, samu smrtnu sjenu. Strahuje susresti svoga Stvoritelja. Sluti skoru smrt, svoju; smrt sebi sličnih; svega stvorenoga. Skamenjen, srušenih snova, suočava se sa strašnom srdžbom silnog Sabaota. Srce stisnuto. Svevišnji silazi sred stabala. Serafini stoje spremni – Svjetlonoši se sudi. Sažali se Svesilni slušajući suze svojih stvorenja. Strpljiv sklopi Savez, spomenu spasenje svima – silazak svoga savršena Sina. Side Sin Svevišnjeg. Supatnik svih stvorenja smiješeći se sazove sve sa svjetskih stranputica. Svojom smrću svlada strahotu smrti. Sotonu satra sasvim. Sprema sud – sveopći. Stoga savjetuje: “slobodno se služite sa sedam svetih sakramenata. Sakramenti stišavaju srdžbu Svevišnjega, spašavaju smrtnike smanjujući sablazan stiglu sa stabla spoznaje.“ Spomenici samotni stoje. Sumorno studenačko svitanje. Smrtnici sanjaju susret sa svetima, sa Sinom Spasiteljem, sa silnim Stvoriteljem svojim.

sastavila Sanja Sinovčić

PUT U NEBO

– Reci nam, kako se dolazi u nebo? – upitaše mudra starca. – Nakon što umre, čovjek nastavlja svoj hod stazom koja vodi od vrata smrti do nebeskih vrata – reče mudri starac. – No, budući da se nebeska vrata ne otvaraju svakoga dana, dogodi se da čovjek pred njima mora dugo čekati. Kad se, nakon dužeg vremena, vrata otvore, čovjek odmah s praga može vidjeti da je nebo posve jednostavan dom u kojemu prebivaju obični i vedri ljudi koji se s Bogom susreću u blagosti i ljubavi. Čovjek se zbog toga silno obraduje. I tako čovjek ulazi u nebo. – Reci nam – upitaše ponovo – kako se dolazi u pakao? Mudri se starac nasmiješi i reče: – Nakon što umre, čovjek nastavlja svoj hod stazom koja vodi od vrata smrti do nebeskih vrata. Ali, budući da se nebeska vrata ne otvaraju svakoga dana, dogodi se da čovjek pred njima mora dugo čekati. I to ga ozlovolji. Kad se, nakon dužeg vremena, vrata otvore, čovjek odmah s praga može vidjeti da je nebo posve jednostavan dom u

kojemu prebivaju obični i vedri ljudi koji se s Bogom susreću u blagosti i ljubavi. Čovjek se tada silno ogorči i ražesti, jer mu postaje jasno da ovdje nema ništa od sjaja i slave o kojima je sanjao. I tako čovjek ulazi u pakao. – Reci nam – upitaše ga – otkuda vodi najpouzdaniji put u nebo. – Ako ne prepoznate nebo u sebi i u onima koje ljubite – reče im mudri starac – nigdje ga nećete naći.

Stjepan Lice „Svjetlost fenjera“

MOLITI ‘OČE NAŠ’ SA SVETIM FRANJOM

U prošlom broju Župnog listića pisali smo o tome kako 4. listopada Crkva slavi spomendan Sv. Franje Asiškog, siromašnog sveca iz 13. st., koji je jasno prepoznao besmislenost nagomilavanja materijalnih dobara i bogatstvo siromašnog življenja u slavi Kristove milosti. Sada možemo moliti ‘OČE NAŠ’ sa Svetim Franjom.

„O presveti **Oče naš**, Stvoritelju, Otkupitelju, Tješitelju i Spasitelju naš! **Koji jesi na nebesima**, u anđelima i u svetima, i prosvjetljuješ ih za spoznaju, jer si ti, Gospodine, svjetlo; raspljuješ ih za ljubav, jer si ti, Gospodine, ljubav; prebivaš u njima i ispunjaš ih blaženstvom, jer si ti, Gospodine, vrhovno dobro, vječno dobro, od kojega je svako dobro, bez kojega nema nikakva dobra. **Sveti se ime tvoje**: neka se bistri naše znanje o tebi, da spoznamo koja je širina tvojih dobročinstava, duljina tvojih obećanja, visina veličanstva i dubina tvojih sudova. **Dođi kraljevstvo tvoje** da ti po milosti kraljuješ u nama i činiš da mi dođemo u kraljevstvo tvoje, gdje je jasno gledanje tebe, savršena ljubav prema tebi, blaženo drugovanje s tobom, vječno uživanje tebe. **Budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji** da svim srcem tebe ljubimo, uvijek o tebi razmišljamo, svom dušom uvijek tebe žudimo, svim umom svojim tebi svoje želje upravljamo, tvoju slavu u svemu tražimo i svom snagom svojom sve svoje sile i nagnuća duše i tijela trošimo kao prinose tvojoj ljubavi i ničemu drugome; i da bližnje svoje ljubimo kao sebe same, privlačeći ih sve, svom snagom, tvojoj ljubavi, radujući se zbog dobra drugih kao zbog svoga, a u bolima trpeći s njima i nikomu ne nanoseći nikakve uvrede. **Kruh naš svagdanji daj nam danas**, ljubljenoga Sina svoga, Gospodina našega Isusa Krista daj nam danas, za spomen, za razumijevanje i za čašćenje ljubavi koju je imao prema nama i svega onoga što je za nas rekao, učinio i podnio. **I otpusti nam duge naše** po svome neizrecivome milosrđu, po snazi muke ljubljenoga Sina tvoga, Gospodina našega Isusa Krista i po zaslugama i zagovoru prebježene Djevice i svih svetih tvojih. **Kako i mi otpuštamo dužnicima našim**, i što ne opraštamo potpuno, ti, Gospodine, učini da potpuno oprostimo, da radi tebe istinski neprijatelje ljubimo, i da se kod tebe za njih pobožno uzimamo, nikomu zlo za zlo ne uzvrćajući i da nastojimo svima u tebi koristiti. **I ne uvedi nas u napast** - skrivenu ili očitu, iznenadnu ili trajnu. Nego **izbavi nas od zla** - prošloga, sadašnjega i budućega. **Amen**. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako sada i vazda, i u vijeke vjekova. Amen.“

Sv. Franjo Asiški

Poučna priča

NEWTONOV POUČAK O USKRSNUĆU MRTVIH

Jednom su zapitali Isaca Newtona: Kako je moguće da tijela mrtvih, odavno raspadnuta, ponovo postanu tijela svojih duša? Na to je znanstvenik pomiješao željeznu prašinu sa zemljom i upitao svoje sugovornike: “Tko može izdvojiti iz prašine i skupiti ovu željeznu prašinu?” Odgovor nije dobio! Onda je Newton uzeo magnet i prinio ga mješavini. Nastalo je komešanje čestica. Sitni dijelovi željezne prašine počeli su se hvatati za magnet i jedni za druge. U prašini nije ostala ni molekula željeza. Onda Newton reče prisutnima: “Onaj, koji je ovaliku silu dao mrtvom običnom čeličnom kamenu, zar On ne može dati takvu moć našim dušama kada bude trebalo da se obuku u svoja proslavljena tijela?”

Priredio: Željko Dominis

Izdaje: Pastoralno vijeće Župe Svetog Roka, Lumbarda, tel. 712-087

Odgovara: don Vlado Markić, župnik

Uređuju: don Vlado Markić i Željko Dominis